

Nu siger den højtærede Minister med Hensyn til Skolebygningerne, at jeg ikke har haft helt Ret i, at det offentlige paa det Punkt overgaar de private. Tilfældigvis kender jeg udmærket godt Randers lærde Skole, fordi jeg i min Ungdom har været Lærer der, og ligeledes har jeg set Viborg lærde Skole, og det er rigtigt, det har Ministeren Ret i, at naar det offentlige forsømmer sin Pligt derved, at Ministeren ikke i tilstrækkelig god Tid sørger for at faa taget Initiativet til at rette de bestaaende Fejl, kan der ogsaa med Hensyn til de offentlige Institutioner være beklagelige Mangler, og hvad disse Skoler angaar, indrømmer jeg, at ikke den nuværende højtærede Undervisningsminister, men en hel lang Række af Ministre, under hvem de har sorteret, har forsømt den gode Lejlighed til at faa Skolerne bragt op paa Højde med Tidens Fordringer. Det er imidlertid ikke det, der er det afgørende; det, der er afgørende i denne Sag, er, at i det Øjeblik Spørgsmaalet kommer op: Er denne Skole saaledes indrettet med Hensyn til det ydre, at den er tidssvarende, er det offentlige ganske anderledes i Stand til at rette Fejlene end den private. Det ærede Medlem fra Esbjerg (Sundbo) gør mig opmærksom paa, at det ikke er det ydre alene, som det kommer an paa. Jeg er glad ved at høre den Bemærkning, men jeg kan vel nok sige, at jeg før har været ude for denne Tanke, det er nærmest et Citat af, hvad jeg selv har sagt her i Tinget. Det ærede Medlem maa imidlertid ikke glemme, naar vi saaledes skal til at hjælpe hinanden paa Gled, at ihvorvel det ikke er det ydre, som er det afgørende, men det indre, der er det væsentligste, er det dog rigtigt, at det allerbedste er det, hvor baade det ydre og det indre er af første Klasse, og det er jo det, jeg har ønsket, og som jeg har søgt at opnaa ved mine Bemærkninger.

Der var et Punkt i Ministerens Tale — vedrørende det Wintelerske Gymnasium i Odense —, som jeg dog ogsaa maa gøre en Bemærkning om. Hvis jeg forstod Ministeren rigtigt i Dag, betyder dette, at Staten overtager og lader denne Skole fortsætte som ren Pigeskole, kun, at det midlertidigt er en Pigeskole, og det er jeg glad ved at høre, thi Ministerens Forelæggelsestale gav mig en anden Forestilling — det kan være, jeg har misforstaaet den. Jeg maa maaske læse et Par Ord op. Ministeren talte om, at hvis man ikke overtog denne Skole, vilde man blive nødt

til at udvide Katedralskolen i Odense, da der mangler Plads, særlig efter at man har indrømmet kvindelige Elever Adgang, og saa siger Ministeren ordret: „Disse vil da naturligt, hvis man overtager Frøken Wintelers Gymnasium, kunne overgaa til dette“. Denne Sætning forstod jeg saaledes, at man i Fremtiden vilde lade Pigerne overgaa til Frøken Wintelers Pige-gymnasium og kun lade Drengene gaa ind i Odense Gymnasium, og hvis det var Meningen, vilde jeg jo have Ret i, at det ikke vilde være saa heldigt, dersom da Fællesskolen er at foretrække. Jeg har nu forstaaet Ministeren saaledes, at han af praktiske Grunde ønsker at opretholde Frøken Wintelers Skole som et Pige-gymnasium; men jeg synes ikke, Ministerens Tankegang paa dette Punkt er helt klar, for vil det saa sige, at man alligevel i Fremtiden ogsaa vil lade nogle Piger gaa ind i Statsgymnasiet i Odense, eller er det Meningen, hvad man ogsaa kunde tænke sig efter Ministerens Udtalelser, at der virkelig skal etableres to Gymnasier, det ene et rent Pige-gymnasium og det andet et rent Drengegymnasium? Herom vilde jeg gerne høre Ministerens Mening. Jeg har nu den Opfattelse, at det rigtigste — og det er altid det rigtige — vilde være, at man paa Frk. Wintelers Gymnasium sørgede for at skaffe de ikke omfattende Institutioner, der skal til, for at ogsaa Drengene kan gaa der, saa at begge Skoler kan optage baade Drengene og Piger i Overensstemmelse med Almenskoleloven af 1903.

Med Hensyn til Forældrenes Forhold skal jeg med Glæde bidrage til, at det Spørgsmaal, som blev rejst af det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen), bliver klaret, saa vidt Udvalget er i Stand til at klare det, og jeg for min Del vilde være glad, hvis den højtærede Minister vilde udtale sig om det Spørgsmaal, jeg rettede til ham, om det i det hele taget kan ordnes saaledes, at det er Forældrene, der i Fremtiden bliver bestemende over, om Skolerne skal overgaa til Staten eller skal forblive private. Det kan være, at Ministeren har Ret i sin Opfattelse med Hensyn til Underskolen, men deraf følger jo ikke, at man ogsaa maa unddrage Forældrene en Adgang til at komme til at stemme over — under rigtige Former —, om et Gymnasium, der i Øjeblikket forbliver privat med Statsstøtte, en Gang skal gaa over til Staten og blive Statsinstitution; det fore-